Zbornik sudske prakse

MIŠLJENJE NEZAVISNOG ODVJETNIKA
MELCHIORA WATHELETA
od 30. svibnja 2017.[1]

Predmet C-649/15 P

TV2/Danmark A/S
protiv

Europske komisije

„Žalba – Državne potpore – Članak 107. stavak 1. UFEU-a – Javna radiodifuzijska usluga – Mjere koje su danska tijela poduzela u korist danskog pružatelja radiodifuzijske usluge TV2/Danmark – Pojam ‚potpora koju dodijeli država članica ili koja se dodjeljuje putem državnih sredstava' – Presuda Altmark"

1. Društvo TV2/Danmark A/S (u daljnjem tekstu: TV2 A/S) u svojoj žalbi zahtijeva djelomično ukidanje presude Općeg suda Europske unije u predmetu TV2/Danmark/Komisija[2], kojom je taj sud, s jedne strane, poništio Odluku Komisije 2011/839/EU[3], u dijelu u kojem je Komisija smatrala da su prihodi od oglašavanja iz 1995. i 1996., koji su posredstvom Fonda TV2 plaćeni društvu TV2/Danmark, državne potpore, i, s druge strane, u preostalom dijelu odbio njegovu tužbu (TV2 A/S je dansko dioničko društvo za radiodifuziju koje je osnovano kako bi zamijenilo – s računovodstvenim i poreznim učinkom od 1. siječnja 2003. – dansko neovisno državno poduzeće TV2/Danmark, u daljnjem tekstu: TV2). Taj je predmet povezan s predmetima C-656/15 P i C-657/15 P koji se također odnose na žalbe protiv pobijane presude i u kojima danas također iznosim svoje mišljenje. Sličan je i predmetu u kojem je nedavno donesena presuda od 8. ožujka 2017., Viasat Broadcasting UK/Komisija (C-660/15 P, EU:C:2017:178).

I. Činjenice iz kojih proizlazi spor

2. Budući da su činjenice iz kojih proizlazi ovaj predmet istovjetne činjenicama iz kojih proizlazi predmet C-656/15 P, upućujem na točke 2. do 15. mojeg mišljenja u navedenom predmetu, koje također danas iznosim.

II. Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

3. Iz istih razloga, upućujem na točke 16. do 19. mojeg mišljenja u predmetu C-656/15 P.

1 Izvorni jezik: francuski

2 Presuda od 24. rujna 2015., T-674/11, u daljnjem tekstu: pobijana presuda, EU:T:2015:684

3 Odluka od 20. travnja 2011., o mjerama koje je Danska poduzela (C-2/03) u korist TV2/Danmark (SL 2011., L 340, str. 1., u daljnjem tekstu: sporna odluka)

III. O žalbi

4. U prilog svojoj žalbi, društvo TV2 A/S ističe dva žalbena razloga koji se odnose, s jedne strane, na tumačenje i primjenu četvrtog uvjeta koji zahtijeva Sud u svojoj presudi od 24. srpnja 2003., Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg, (C-280/00, EU:C:2003:415, u daljnjem tekstu: presuda Altmark, i, što se tiče tih uvjeta: uvjeti iz presude Altmark), i, s druge strane, na kvalifikaciju prihoda od pristojbi koje je društvo TV2 isplatilo svojim regionalnim postajama.

5. U skladu s člankom 76. stavkom 2. svojeg Poslovnika, Sud je procijenio da po završetku pisanog dijela postupka raspolaže dovoljnim informacijama i da stoga nije potrebno održati raspravu.

A. Prvi žalbeni razlog (četvrti uvjet iz presude Altmark)

1. Sažetak argumenata stranaka

6. Društvo TV2 A/S tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je odbio glavni tužbeni zahtjev na temelju pogrešnog tumačenja i pogrešne primjene četvrtog uvjeta iz presude Altmark.

7. Društvo TV2 A/S osobito smatra da je, s obzirom na posebnost zadaće pružanja javne usluge društva TV2 i retroaktivnu primjenu uvjeta iz presude Altmark, Opći sud nije trebao strogo doslovno tumačiti i primijeniti četvrti uvjet iz presude Altmark, nego je samo trebao provjeriti je li u ovom slučaju ostvaren njegov cilj.

8. Naime, prema mišljenju društva TV2 A/S, primjena Općeg suda nije moguća s obzirom na to da sektor djelatnosti društva TV2 nema konkurentsku i tržišnu komponentu te stoga ne postoji „referentni poduzetnik” za provedbu usporedbe koja se zahtijeva navedenim uvjetom.

9. Stoga društvo TV2 A/S smatra da je Opći sud trebao primijeniti četvrti uvjet iz presude Altmark s obzirom na njegov cilj[4], i utvrditi da je, uzimajući u obzir reviziju društva TV2 koju je proveo Rigsrevisionen (Revizorski sud, Danska), taj cilj ostvaren i da je, posljedično, taj uvjet ispunjen.

10. Društvo TV2 A/S dodaje da njegovu tezu potvrđuje činjenica da su, u ovom slučaju, uvjeti iz presude Altmark primijenjeni retroaktivno što je ugrozilo pravnu sigurnost.

11. Kraljevina Danska slaže se s argumentima koje je društvo TV2 A/S istaknulo u prilog svojoj žalbi.

12. Komisija i društvo Viasat Broadcasting UK Ltd (u daljnjem tekstu: Viasat) osporavaju dopuštenost tog žalbenog razloga društva TV2 A/S te smatraju da je u svakom slučaju neosnovan.

13. U svojoj replici, društvo TV2 A/S osporava argumentaciju Komisije i društva Viasat kojom se dovodi u pitanje dopuštenost tog žalbenog razloga, tvrdeći u biti, da se njegovim argumentima zapravo postavljaju pravna pitanja.

14. U svojem odgovoru na repliku, Kraljevina Danska tvrdi da je pitanje načina na koji se četvrti uvjet iz presude Altmark treba shvatiti i primijeniti, pitanje prava, i da ocjene Općeg suda koje se odnose na to pitanje predstavljaju pravne ocjene koje mogu biti predmet nadzora Suda u okviru žalbe.

4 Društvu TV2 A/S, za ispunjenje četvrtog uvjeta iz presude Altmark, u biti bi bilo dovoljno da se naknada za pružanje javne usluge učinkovito koristi kako bi se zadaća pružanja javne usluge izvršila na najbolji mogući način uz najmanje moguće troškove.

2. Ocjena

a) Dopuštenost

15. Slažem se s Komisijom i društvom Viasat da je cilj argumenata koje je iznijelo društvo TV2 A/S navesti Sud da nanovo ocijeni činjenice koje je utvrdio Općі sud. Naime, društvo TV2 A/S ne iznosi niti jedan samostalni argument koji se temelji na pogreškama koje se tiču prava koje je počinio Općі sud. Iako postoji nekoliko argumenata koji se odnose na pravna pitanja, ta su pitanja neodvojiva od prigovora koji društvo TV2 A/S temelji na pogrešnom tumačenju danskog prava koje je dao Općі sud, što je također činjenično pitanje [5].

16. Osim toga, društvo TV2 A/S ne navodi da je Općі sud očito iskrivio činjenice. Štoviše, u tom bi slučaju društvo TV2 A/S i dalje trebalo utvrditi bi li ishod spora bio drugačiji da Općі sud nije iskrivio činjenice (*quod non*), što društvo TV2 A/S nije utvrdilo.

17. Osim toga, kao što ističe društvo Viasat, u žalbi se iznose samo vrlo općenite kritike pobijane presude. Isto tako, u žalbi društva TV2 A/S ne navode se novi argumenti, nego se ona u biti u najvećem dijelu sastoji od argumenata već podnesenih Općem sudu, koje je taj sud pažljivo ispitao prije nego što ih je odbio.

18. Još ću nekoliko točaka preciznije razmotriti.

1) Primjena četvrtog uvjeta iz presude Altmark s obzirom na njegov cilj

19. Općі sud presudio je u pobijanoj presudi (točka 70.) da „ne može se prihvatiti da sektor radiodifuzije nema konkurentsku i tržišnu komponentu”, što osporava društvo TV2 A/S i tvrdi da nije moguće pronaći referentnog poduzetnika s kojim bi se mogli usporediti troškovi javne usluge koju ono pruža, zbog čega se četvrti uvjet iz presude Altmark ne može primijeniti u skladu s njegovim tekstom.

20. Najprije napominjem da je pitanje postoji li tipični poduzetnik, dobro vođen i odgovarajuće opremljen, s kojim bi se mogli usporediti troškovi društva TV2, pitanje koje se odnosi na činjenice iz predmeta, koji zbog toga nije predmet nadzora Suda, s obzirom na to da nije istaknuto nikakvo iskrivljavanje dokaza, a društvo TV2 A/S u svojoj argumentaciji ne navodi nikakvu pogrešku koja se tiče prava.

21. Dodajem da je u točkama 51. do 73. pobijane presude Općі sud pažljivo ispitao argumentaciju društva TV2 A/S kako bi vrlo opširnim obrazloženjem odbio tezu prema kojoj četvrti uvjet iz presude Altmark treba biti predmet prilagođene primjene u predmetu poput ovog, pri čemu je u točki 119. pobijane presude izričito istaknuo da je moguće pronaći tipičnog poduzetnika, dobro vođenog i odgovarajuće opremljenog, s kojim bi se mogli usporediti troškovi društva TV2 A/S te je odbio argumente društva TV2 A/S da nije moguće pronaći takvog poduzetnika.

22. Međutim, društvo TV2 A/S ne osporava te točke u svojoj žalbi, niti ponavlja nemogućnost provođenja usporedbe s drugim komercijalnim poduzetnicima.

5 Činjenica da argumenti društva TV2 A/S prije svega počivaju na njegovim izjavama i objašnjenjima koja se odnose na činjenice iz predmeta, osobito je jasno iz točaka 27. do 48., 54. do 62. i 85. do 111. žalbe. Što se tiče argumenata društva TV2 A/S koji se temelje na danskom pravu, vidjeti i točku 68. ovog mišljenja.

2) Nedovoljan nadzor Revizorskog suda

23. Društvo TV2 A/S još tvrdi da je Opći sud trebao utvrditi da je stalni nadzor koji provodi Revizorski sud, kako bi provjerio je li društvo TV2 gospodarski dobro vođen poduzetnik, dovoljan da bi se zajamčilo poštovanje temeljne svrhe četvrtog uvjeta iz presude Altmark.

24. Međutim, Opći sud zaključio je, nakon analize dokaza podnesenih u ovom slučaju, kako su prikazani u spornoj odluci i izneseni Općem sudu tijekom postupka, da se „[u] svakom slučaju", argumenti koje je tužitelj istaknuo u pogledu naknadnog nadzora društva TV2 „ipak trebaju detaljnije ispitati".

25. Stoga, kao što ističe Komisija, čak i pod pretpostavkom da u ovom slučaju nije trebalo primijeniti četvrti uvjet iz presude Altmark u skladu s njegovim tekstom, nego da je, suprotno tome, odredbu trebalo tumačiti na temelju njezine svrhe, u svakom slučaju radi se o pitanju koje se odnosi na činjenice iz predmeta i koje, na temelju toga, nije predmet nadzora Suda.

26. Valja napomenuti da društvo TV2 A/S nije navelo da je Opći sud iskrivio dokaze u spisu niti je pojasnilo koje bi dokaze Opći sud eventualno iskrivio, niti je uostalom dokazalo postojanje pogrešaka u ispitivanju Općeg suda zbog kojih bi on mogao iskriviti dokaze u spisu.

3) Iako postoje pravni argumenti, oni su u svakom slučaju bespredmetni

27. Društvo TV2 A/S pozvalo se pred Općim sudom, u prilog svojim zahtjevima za poništenje sporne odluke, na Komisijinu pogrešku koja se tiče prava (s obzirom na to da se ona navodno koristila pogrešnom pravnom kvalifikacijom u okviru četvrtog uvjeta iz presude Altmark) i na Komisijine pogreške u utvrđivanju činjenica iz predmeta.

28. Opći sud odbio je tužbene razloge tužitelja u dvije „faze". Opći sud iznio je najprije da je Komisija primijenila pravilan pravni kriterij (odnosno punu primjenu četvrtog uvjeta iz presude Altmark). Nakon toga provjerio je bi li ishod spora bio drugačiji da je tužitelj bio u pravu što se tiče pravnog kriterija koji treba primijeniti (odnosno primjene četvrtog uvjeta iz presude Altmark na temelju njegove svrhe). U svojoj samostalnoj ocjeni činjenica, Opći sud presudio je da bi ishod spora bio isti čak i da je primijenio pravni kriterij koji navodi tužitelj [6].

29. Kao što ističe Komisija, s obzirom na to da je Opći sud u okviru tužbenih razloga koje je tužitelj istaknuo u prvom stupnju proveo te dvije faze, žalba društva TV2 A/S mogla bi se prihvatiti samo kad bi ono dokazalo da postoji i očito iskrivljavanje činjenica i pogreška koja se tiče prava u pogledu izbora primjenjivog pravnog kriterija.

30. Budući da društvo TV2 A/S nije zaključilo da postoji očito iskrivljavanje činjenica, Sud ne treba ispitati je li počinjena pogreška koja se tiče prava.

31. Naime, dva isključivo činjenična pitanja i „pravni" argumenti koje je iznijelo društvo TV2 A/S, prema kojima, u njegovom konkretnom slučaju, nedostatak referentnog poduzetnika koji djeluje u normalnim tržišnim uvjetima i tržišne komponente javne radiodifuzijske usluge, trebali bi dovesti do teleološke primjene četvrtog uvjeta iz presude Altmark, svi se temelje na pretpostavci da će Sud doći do različitih činjeničnih utvrđenja od Općeg suda, što je pogrešno.

6 Točka 70. pobijane presude što se tiče pitanja ima li sektor radiodifuzije konkurentsku i tržišnu komponentu, točka 119. što se tiče pitanja je li moguće pronaći tipičnog poduzetnika s kojim se mogu usporediti troškovi društva TV2 i točke 132. do 148. što se tiče pitanja je li naknadni nadzor društva TV2 koji je proveo Revizorski sud bio dovoljan.

32. Osim toga, Opći sud je u točkama 132. do 148. pobijane presude ispitao i podredno zaključio da, čak i da se, u ovom slučaju, četvrti uvjet iz presude Altmark trebao primijeniti u svojoj biti ili na blaži način, ishod spora bio bi isti.

33. U tim okolnostima, smatram da se argumentacija društva TV2 A/S može samo odbiti kao bespredmetna.

34. Meritum argumenata društva TV2 A/S ispitujem samo podredno.

b) Meritum

1) Primjena četvrtog uvjeta iz presude Altmark s obzirom na njegov cilj

i) Četvrti uvjet primjenjiv je u potpunosti

35. Što se tiče primjene i tumačenja četvrtog uvjeta iz presude Altmark, smatram da se Općem sudu ne može prigovoriti da je povrijedio načelo pravne sigurnosti time što je presudio da se taj uvjet u potpunosti primjenjuje i da ga je primijenio retroaktivno.

36. S jedne strane, jasno je da su četiri uvjeta iz presude Altmark kumulativni i, s druge strane, s obzirom na to da se radi o povijesnoj presudi – u kojoj je Sud definirao niz uvjeta opće primjene – nije primjereno mijenjati doseg određenih uvjeta, koji obuhvaćaju posebni slučaj, odnosno slučaj u kojem poduzetnici koji koriste potporu za izvršavanje svojih obveza javne usluge „u praksi nemaju financijsku korist[,] tako da ta intervencija stoga ne dovodi do toga da se ti poduzetnici stavljaju u povoljniji tržišni položaj u odnosu na druge konkurentske poduzetnike”[7].

37. Kao što ističe Komisija, s obzirom na to da je pojam „državna potpora” objektivne prirode, ne može se različito tumačiti ovisno o sektoru na koji se odnosi određeni predmet. Stoga, taj se pojam ne može se tumačiti u okviru posebnih obilježja sektora kad se radi o ocjeni postojanja državne potpore (što je obuhvaćeno objektivnom ocjenom), ali se može tako tumačiti kad se radi o ocjeni spojivosti državne potpore s unutarnjim tržištem[8].

38. Naime, svrha uvjeta iz presude Altmark odrediti je cijenu koja bi se potraživala na općem tržištu (tržišna cijena) za pružanje predmetne javne usluge kako bi se utvrdilo da li se ta usluga mogla pružati (pod istim uvjetima bez državne intervencije).

ii) Primjena rationae temporis uvjeta iz presude Altmark

39. Društvo TV2 A/S dovodi u pitanje retroaktivnu primjenu tih uvjeta.

40. Dovoljno je podsjetiti na sudsku praksu Suda[9], navedenu u točki 79. pobijane presude, prema kojoj „presuda u vezi s prethodnim pitanjem nije konstitutivne, nego isključivo deklaratorne naravi, što znači da njezine posljedice načelno nastaju na dan stupanja na snagu pravila koje je Sud tumačio”.

41. U istoj točki pobijane presude, Opći sud uostalom je pravilno napomenuo da Sud nije odlučio vremenski ograničiti učinke svoje presude Altmark.

7 Točka 87. presude Altmark

8 To proizlazi i iz teksta Amsterdamskog protokola, koji preuzima tekst članka 106. stavka 2. UFEU-a.

9 Presuda od 8. rujna 2011., Q-Beef i Bosschaert, C-89/10 i C-96/10, EU:C:2011:555, t. 48. kao i navedena sudska praksa

42. Naime, čini se da je argumentacija društva TV2 A/S prije svega povezana s financijskim posljedicama koje za društvo TV2 ima kvalifikacija predmetnih mjera kao „državne potpore" u skladu s uvjetima iz presude Altmark, iako su te mjere donesene puno prije objave te presude.

43. Međutim, Opći sud također je opovrgnuo mogućnost da se na temelju tih eventualnih financijskih posljedica može, u ovom slučaju, društvu TV2 A/S odobriti zahtjev, u ime načela pravne sigurnosti, da se ti uvjeti ne primjene [10].

iii) Usporedba s tipičnim ili referentnim poduzetnikom

44. Kao što ističe društvo Viasat, čak i kad bi trebalo utvrditi da konkretna usporedba s drugim poduzetnikom nije moguća u ovom slučaju i da su učinjeni svi relevantni napori u tom smislu – što se osporava pobijanom presudom (točka 119.) – valja imati na umu da je Kraljevina Danska mogla provesti postupak javne nabave jer presuda Altmark nudi dva rješenja kojima se može ispuniti njezin četvrti uvjet: izbor pružatelja javne usluge na temelju postupka javne nabave ili ograničenje naknade za javnu uslugu na troškove koje tipični, dobro vođen, poduzetnik snosi za izvršavanje javne usluge.

45. Iz točaka 116. i 117. pobijane presude proizlazi da nije dovoljno dokazati da je sam korisnik poduzetnik koji je dobro vođen i odgovarajuće opremljen, da bi se smatralo da je četvrti uvjet iz presude Altmark ispunjen (argument društva TV2 A/S). I dalje je potrebo naći referentnog poduzetnika.

46. U svakom slučaju, argument društva TV2 A/S da je moguće ispuniti četvrti uvjet iz presude Altmark u posebnom slučaju u kojem nije moguće utvrditi referentnog poduzetnika, nije relevantan u ovom slučaju jer je Opći sud već zaključio u točki 119. pobijane presude da *jest* moguće pronaći referentnog poduzetnika s kojim se mogu usporediti troškovi društva TV2.

47. U točkama 52. i 53. njegove žalbe, društvo TV2 A/S poziva se na presude BUPA i dr./Komisija [11] i CBI/Komisija [12] kako bi ustvrdilo da, u skladu s okolnostima, može biti potrebno prilagoditi četvrti uvjet iz presude Altmark – na temelju ciljeva koji se žele postići.

48. Međutim, dovoljno je istaknuti da je tu tezu već pažljivo ispitao Opći sud prije nego što ju je odbio (točke 57. do 63. i 68. do 70. pobijane presude), a da društvo TV2 A/S to ne navodi u svojoj žalbi.

49. Kao što je izneseno u pobijanoj presudi (točke 57. i 58.), okolnosti u predmetu u kojem je donesena presuda od 12. veljače 2008., BUPA i dr./Komisija (T-289/03, EU:T:2008:29), bile su vrlo drugačije i ni na koji način usporedive s okolnostima u ovom slučaju. Međutim, društvo TV2 A/S ne iznosi svoj stav o tome da je Opći sud odbio njegove argumente u tom pogledu.

50. Što se tiče presude CBI, dovoljno je napomenuti da se u tom predmetu nije radilo o odobravanju prilagođene primjene četvrtog uvjeta iz presude Altmark. Utvrđenja Općeg suda da se radilo o sektoru vrlo specifične djelatnosti, odnosno bolničkom sektoru koji nema nužno konkurentsku i tržišnu komponentu, stoga nisu utjecale na ocjenu je li četvrti uvjet iz presude Altmark ispunjen [13].

51. U svakom slučaju, smatram (kao i Komisija) da je nesporno da sektor javne radiodifuzijske usluge ima konkurentsku i tržišnu komponentu, što je Opći sud uostalom utvrdio u svojoj samostalnoj ocjeni činjenica u ovom slučaju.

10 Točka 81. i 82. pobijane presude

11 Presuda od 12. veljače 2008., BUPA i dr./Komisija (T-289/03, EU:T:2008:29)

12 Presuda od 7. studenoga 2012., CBI/Komisija (T-137/10, u daljnjem tekstu: presuda CBI, EU:T:2012:584)

13 Presuda CBI, t. 35. i 36. (vidjeti također t. 289. i sljedeće točke).

2) Argument koji se temelji na nadzoru Revizorskog suda

52. Kao što ističe društvo Viasat, žalbene razloge i žalbene zahtjeve društva TV2 A/S treba *a priori* shvatiti na način da se njima priznaje da, u ovom slučaju, četvrti uvjet iz presude Altmark, ako se čita doslovno, *nije ispunjen* te posljedično, da *nije bilo* analize troškova koje bi tipični i dobro vođen poduzetnik snosio radi izvršavanja svojih obveza javne usluge.

53. Stoga, ocjena nadzora koji provodi Revizorski sud u načelu je relevantna samo ako bi Sud utvrdio (što bi prema mojem mišljenju bilo pogrešno) da je u slučaju društva TV2 četvrti uvjet iz presude Altmark trebao biti predmet prilagođene primjene u smislu koji zagovara društvo TV2 A/S.

54. Smatram da je Opći sud, u ovom slučaju, pravilno primijenio četvrti uvjet iz presude Altmark time što je zahtijevao usporedbu troškova društva TV2 s troškovima koje bi snosio dobro vođen i odgovarajuće opremljen poduzetnik.

55. Međutim, u malo vjerojatnom slučaju da Sud ocijeni da četvrti uvjet iz presude Altmark u ovom slučaju ne treba primijeniti u skladu s njegovim tekstom, nego da odredbu treba primijeniti na temelju njezine svrhe, nesporno je da je Opći sud, nakon analize dokaza podnesenih u ovom slučaju, kako su prikazani u spornoj odluci i izneseni Općem sudu tijekom postupka, zaključio da se „[u] svakom slučaju" argumenti koje je tužitelj istaknuo u pogledu naknadnog nadzora društva TV2 „ipak trebaju detaljnije ispitati"[14].

56. Iz svega navedenog proizlazi da prvi žalbeni razlog treba odbaciti kao nedopušten i, u svakom slučaju, odbiti kao neosnovan.

B. Drugi žalbeni razlog (sredstva regionalnih postaja)

1. Sažetak argumenata stranaka

57. Drugim žalbenim razlogom društvo TV2 A/S tvrdi da je, u dijelu u kojem je Opći sud ispitao meritum i odbio drugi, podredni, tužbeni zahtjev, iako *nije bilo neslaganja* između društva TV2 A/S i Komisije što se tiče kvalifikacije sredstava od pristojbi koje je društvo TV2 isplatilo svojim regionalnim postajama, potonji sud odlučio *ultra petita*, prešao granice svojeg nadzora zakonitosti i povrijedio načelo kontradiktornosti.

58. Osim toga, društvo TV2 A/S tvrdi da se ocjena merituma Općeg suda temelji na očito pogrešnom tumačenju danskog prava.

59. Osobito, društvo TV2 A/S tvrdi da iz tog prava nikako ne proizlazi da je društvo TV2 tim regionalnim postajama trebalo isplaćivati naknadu za primanje regionalnih programa koje emitira društvo TV2 ili da je prijenos sredstava od pristojbi tim postajama predstavljao obvezu plaćanja naknade koju je preuzelo samo društvo TV2 u pogledu navedenih postaja u zamjenu za primanje tih programa.

60. Kraljevina Danska slaže se s argumentima koje je društvo TV2 A/S istaknulo u prilog svojoj žalbi.

61. Komisija i društvo Viasat osporavaju dopuštenost tog žalbenog razloga društva TV2 A/S te smatraju da je u svakom slučaju neosnovan.

14 Točka 132. pobijane presude. Opći sud ispituje argumente društva TV2 A/S, kojima se tvrdi da je četvrti uvjet iz presude Altmark ispunjen „u svojoj biti", u točkama 133. do 148. pobijane presude.

62. Osobito, Komisija pojašnjava da, ako ga Sud ne odbaci kao nedopušten, treba presuditi da je, s obzirom na to da se društvo TV2 A/S tijekom postupka pred Općim sudom složilo s Komisijom u pogledu činjenice da prigovor kojim se traži poništenje sporne odluke u dijelu u kojem se prijenos sredstava od pristojbi koje je društvo TV2 prenijelo na svoje regionalne postaje kvalificira kao „državna potpora" treba odbiti kao bespredmetan, Opći sud trebao utvrditi da se tim prigovorom više ne traži poništenje sporne odluke u tom dijelu i proglasiti ga nedopuštenim.

63. U tom okviru Komisija dodaje da, iako je očito da navedena sredstva predstavljaju državne potpore, iz sporne odluke ne proizlazi da je namjera Komisije bila da donese odluku o tom pitanju (odnosno o tome predstavljaju li sredstva od pristojbi koje je društvo TV2 prenijelo na regionalne postaje, državne potpore).

2. Ocjena

a) Dopuštenost

64. Društvo TV2 A/S poziva se na očito pogrešno tumačenje danskog prava koje je dao Opći sud („utvrđenja na kojima se temelji zaključak ne mogu se izvesti iz spisa i očito su suprotna danskom pravu", točka 84. žalbe).

65. Međutim, tumačenje nacionalnog prava činjenično je pitanje koje nije predmet nadzora Suda.

66. Osim toga, Opći sud nije očito iskrivio činjenice iz predmeta, što, uostalom, društvo TV2 A/S ne navodi.

67. Kao što ističe Komisija, činjenice u ovom slučaju nesporno su vrlo složene prirode. To je osobito tako u slučaju danskog zakonodavstva u tom području, što nije olakšalo zadaću Općeg suda.

68. Međutim, to ne mijenja činjenicu da društvo TV2 A/S nije pojasnilo koje je dokaze Opći sud eventualno iskrivio, niti je uostalom dokazalo postojanje pogrešaka u ispitivanju Općeg suda zbog kojih je on mogao iskriviti dokaze u spisu. Umjesto toga, ono se koristi tom argumentacijom kao izgovorom da bi se u stadiju žalbe ponovno podrobnije ispitalo dansko pravo (vidjeti točke 85. do 111. žalbe) i radi pobijanja ocjene Općeg suda u pogledu dokaza koje predstavljaju relevantne odredbe tog prava, iako su ti dokazi već detaljno analizirani u pobijanoj presudi.

69. Društvo TV2 A/S navodi presude od 18. srpnja 2007., Industrias Químicas del Vallés SA, C-326/05 P, EU:C:2007:443, t. 57. do 60.), i od 3. travnja 2014., Francuska/Komisija, C-559/12 P, EU:C:2014:217, t. 78. do 81.) u prilog tvrdnji da očito pogrešno tumačenje nacionalnog prava na koje se poziva u potpunosti podliježe nadzoru Suda.

70. Međutim, svojim argumentima i novim ispitivanjem danskog prava u žalbi, društvo TV2 A/S zapravo samo pobija – kao što je to bio slučaj u predmetu u kojem je donesena presuda od 3. travnja 2014., Francuska/Komisija (C-559/12 P, EU:C:2014:217) – ocjenu Općeg suda u pogledu dokaza koje predstavljaju relevantne odredbe danskog prava, što se već detaljno analiziralo u pobijanoj presudi (točke 166. do 173.).

71. Stoga smatram da je drugi žalbeni razlog nedopušten.

72. Slijedom toga, meritum argumenata društva TV2 A/S ispitujem samo podredno.

b) Meritum

73. Društvo TV2 A/S tvrdi da se Opći sud udaljio od temeljnih načela postupovnog prava time što je u točkama 152. do 157. pobijane presude (dio u kojem se ispituje meritum i odbija drugi dio tužbenog zahtjeva, koji je društvo TV2 A/S podredno istaknulo pred Općim sudom), preliminarno tumačio spornu odluku (prema mišljenju društva TV2 A/S, Opći sud nije smio utvrditi da društvo TV2 ima samostalnu obvezu plaćanja svojim regionalnim postajama).

74. Kao što ističe društvo Viasat, okolnost da su se, pred Općim sudom, Komisija i društvo TV2 A/S složili u pogledu tumačenja sporne odluke ne mijenja slobodu tog suda da tumači tu odluku u predmetu u kojem se ona osporava.

75. Naime, sud Unije treba ocijeniti akt s obzirom na njegovo obrazloženje, koje Komisija tijekom postupka ne može izmijeniti.

76. Na primjer, prema ustaljenoj sudskoj praksi „svrha obveze obrazlaganja pojedinačne odluke jest omogućiti Sudu [ili Općem sudu] da izvrši nadzor zakonitosti odluke i pojedincu pružiti dovoljno informacija da zaključi je li odluka osnovana ili možda sadrži pogrešku na temelju koje se može osporavati njezina valjanost […]. Obrazloženje, stoga, načelno treba biti priopćeno zainteresiranoj osobi u isto vrijeme kad i odluka koja negativno utječe na nju. Nepostojanje obrazloženja ne može biti otklonjeno činjenicom da zainteresirana osoba razloge odluke saznaje tijekom postupka pred Sudom [ili pred Općim sudom]” [15].

77. Stoga smatram da Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava kad je tumačio uvodnu izjavu 194. sporne odluke, iako su se tijekom postupka društvo TV2 A/S i Komisija složili u pogledu načina na koji treba tumačiti navedeni akt, i to s obzirom na činjenicu da društvo TV2 A/S nije htjelo povući svoj zahtjev u vezi s time (vidjeti pobijanu presudu, t. 154. i 157.).

78. U točki 168. pobijane presude [16], Opći sud presudio je na temelju činjenica, kako su proizlazile iz sporne odluke i spisa, da se ne može smatrati da društvo TV2 djeluje kao obična „agencija za plaćanje” u pogledu svojih regionalnih postaja (t. 166.), nego da treba smatrati da ono ima samostalnu obvezu plaćanja navedenim postajama (t. 167.).

79. Ocjena Općeg suda o činjenicama iz predmeta proizlazi, uostalom, iz točaka 169. do 173. pobijane presude, u kojima ispituje dansko zakonodavstvo na kojem temelji svoj zaključak.

80. Osim toga, čak i Komisija (i to unatoč svojim argumentima u točkama 62. i 63. ovog mišljenja) priznaje da su ocjene koje je Opći sud izveo iz svojeg tumačenja sporne odluke pravno pravilne [17].

81. U svakom slučaju, pitanje je li društvo TV2 imalo samostalnu obvezu plaćanja svojim regionalnim postajama, pitanje je koje se odnosi na činjenice iz predmeta te stoga nije predmet nadzora Suda.

82. Iz toga slijedi da drugi žalbeni razlog treba odbiti kao nedopušten i, u svakom slučaju, kao neosnovan. Prema tome, žalbu treba odbiti u cijelosti.

15 Presuda od 28. lipnja 2005., Dansk Rørindustri i dr./Komisija, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P do C-208/02 P i C-213/02 P, EU:C:2005:408, t. 462. i 463.

16 „Međutim, ništa u argumentima tužitelja ne omogućuje zaključak da se u ovom slučaju treba prihvatiti pretpostavka navedena u točki 166. ove presude. Naprotiv, činjenice, kao što proizlaze iz pobijane odluke i spisa, a tužitelj ih ne osporava, omogućuju zaključak da činjeničnom stanju više odgovara pretpostavka navedena u točki 167. ove presude.”

17 Naime, budući da su sredstva društva TV2 bila izračunata kako bi mu se dodijelila naknada za pružanje javne usluge za koje je bilo odgovorno, društvo TV2 bilo je korisnik potpore čije je postojanje utvrđeno (jer nisu ispunjena četiri uvjeta iz presude Altmark).

C. Izmjena obrazloženja

83. Komisija tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je presudio da je u ovom slučaju ispunjen drugi uvjet iz presude Altmark te poziva Sud da izmijeni obrazloženje u tom pogledu.

84. Smatram da, s obzirom na to da se taj zahtjev ne nalazi ni u njezinoj vlastitoj žalbi protiv pobijane presude (vidjeti moje današnje mišljenje u predmetu C-656/15 P)[18], ni u protužalbi, nego u njezinu odgovoru na predmetnu žalbu društva TV2 A/S i s obzirom na to da taj zahtjev nije usmjeren ni na prihvaćanje ni odbijanje, potpuno ili djelomično, žalbe (članak 174. Poslovnika Suda), Komisija ne može proširiti predmet ove žalbe, koja se ne odnosi na te ocjene. Njezin zahtjev može se samo odbaciti kao nedopušten.

85. Osim toga, kao što priznaje i Komisija, budući da su uvjeti iz presude Altmark kumulativni, takav zahtjev za izmjenu obrazloženja bio bi smislen samo u slučaju kad bi bio prihvaćen prvi žalbeni razlog društva TV2 A/S u pogledu primjene četvrtog uvjeta iz presude Altmark, što nije slučaj. Stoga, navedeni zahtjev treba, u svakom slučaju, smatrati bespredmetnim.

IV. Troškovi

86. Na temelju članka 184. stavka 2. Poslovnika, kad žalba nije osnovana, Sud odlučuje o troškovima. U skladu s člankom 138. stavkom 1. tog poslovnika, primjenjivim na žalbeni postupak na temelju članka 184. stavka 1. navedenog poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da su Komisija i društvo Viasat podnijeli zahtjev da se društvu TV2 A/S naloži snošenje troškova i da ono nije uspjelo u svojem žalbenom zahtjevu, treba mu naložiti snošenje troškova.

87. Na temelju članka 140. stavka 1. Poslovnika, koji se na temelju članka 184. stavka 1. tog poslovnika primjenjuje na žalbeni postupak, države članice i institucije koje su intervenirale u postupak snose vlastite troškove. Kraljevina Danska, kao intervenijent pred Općim sudom, snosi vlastite troškove.

V. Zaključak

88. S obzirom na sva prethodna razmatranja, predlažem Sudu da odbije žalbu i naloži društvu TV2/Danmark A/S snošenje troškova Europske komisije i društva Viasat Broadcasting UK Ltd. Kraljevina Danska snosit će vlastite troškove.

18 Komisija nije osporila ocjene Općeg suda koje se odnose na drugi uvjet iz presude Altmark.